

Rada Miasta

Burmistrz Miasta

Nowego Targu

URZĄD MIASTA NOWY TARG
KANCELARIA OGÓLNA
WPLYNIEŁO
30.11.2020
nr ewid. 024225-2020
skierowano 32-13

BIURO RADY MIASTA
NOWY TARG
WPLYNIEŁO
A.M. 152. M. 2020
30.11.2020
L. dz. _____ zał. _____
Skierowano _____

PETYCJA

W oparciu o Uchwałę XXIII/249/2020 zaliczającą ulicę wewnętrzną na osiedlu Polana Szaflarska do kategorii dróg gminnych - Zwracam się z prośbą o zaliczenie ogólnodostępnej Ulicy Kwiatowej do kategorii dróg gminnych zgodnie z rzeczywistym stanem użytkowania.

UZASADNIENIE

Ogólnodostępna Ulica Kwiatowa jest od 2008 roku drogą o parametrach i sposobie użytkowania drogi gminnej w Nowym Targu . Posiada parametry drogi dojazdowej pozwolenie na budowę i pozwolenie na użytkowanie wykonana z wysokiej jakości materiałów drogowych oraz szeroki do 14 m pas drogowy z możliwością poszerzenia o działkę niezabudowaną . W pasie drogowym przebiega miejska kanalizacja sanitarna oraz sięgacze (3 sztuki $\varnothing$ 250 i 3 sztuki $\varnothing$ 200) mogące obsłużyć całą zabudowę powyżej ulicy Kwiatowej .

Przejęcie tej infrastruktury może umożliwić uporządkowanie spraw związanych z pieszym i rowerowym połączeniem tych terenów oraz uzbrojeniem wod-kan i odwodnieniem terenów powyżej.

Opinię w w/w sprawie wielokrotnie podejmowała Rada Miasta (w tym na sesji w 2014 odrzucając uchwałę o odrzuceniu wniosku o zaliczenie tej drogi do kategorii dróg gminnych)

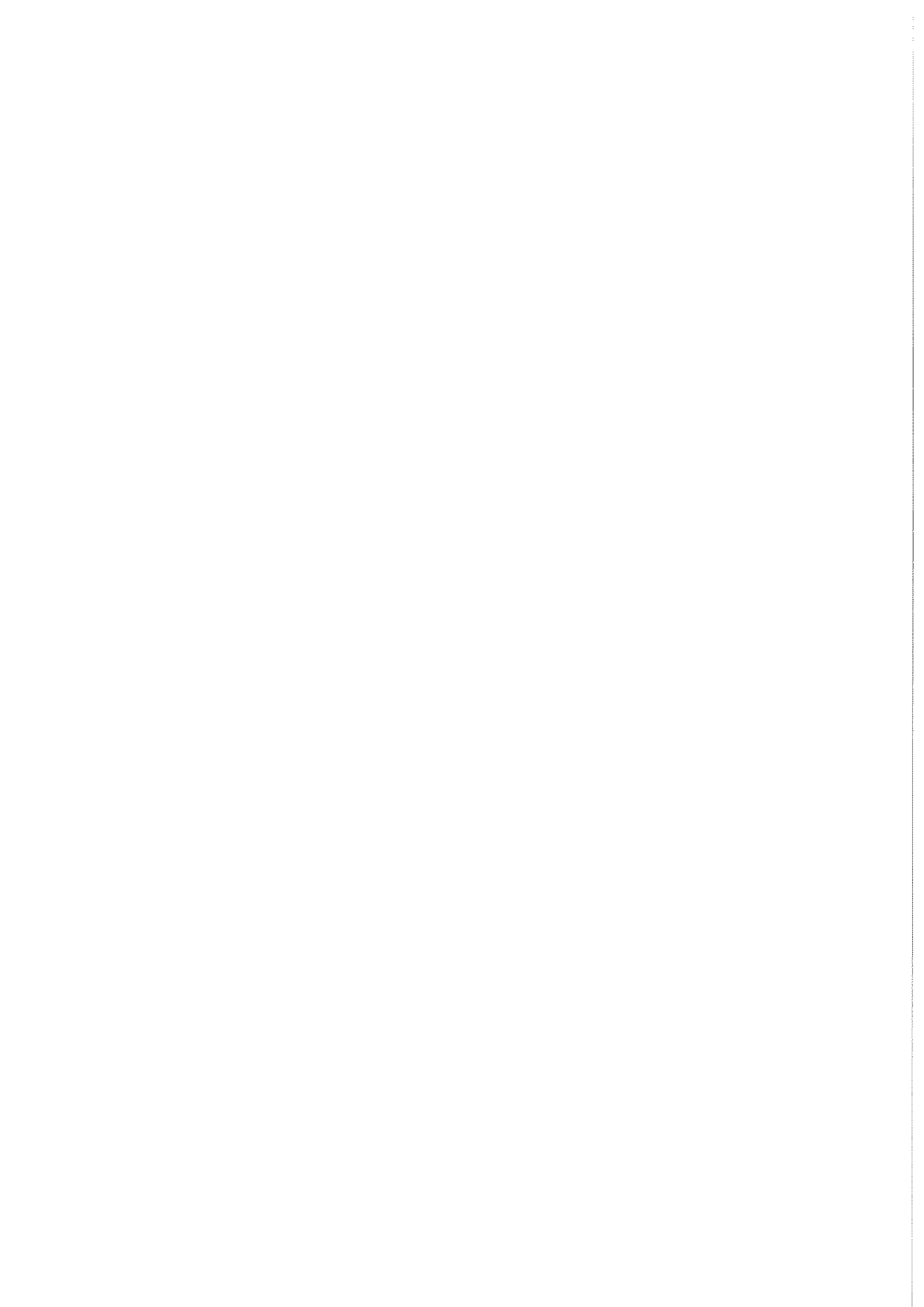
Starosta Nowotarski swoją opinię w tej sprawie na prośbę Miasta wyraził w swoim postanowieniu .

W załączeniu

Propozycja Uchwały

Postanowienie Starosty

Mapa projektu Planu Przestrzennego Nowy Targ 24

PROP. PROJEKT

**UCHWAŁA NR /2020
RADY MIASTA NOWY TARG**

z dnia 2020 r.

KWIATOWEY
w sprawie: zaliczenia ulicy ~~na osiedlu Polana Szaflarska~~ w Nowym Targu (gmina Miasto Nowy Targ) do kategorii dróg gminnych.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 7 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 470 z późn. zm.),

po uzyskaniu pozytywnej opinii Zarządu Powiatu Nowotarskiego, wyrażonej w Uchwale Nr 365/IX/2020 z dnia 7 września 2020 r., Rada Miasta Nowy Targ uchwala, co następuje:

§ 1. ~~KWIATOWA~~

Do kategorii dróg gminnych zalicza się ulicę ~~na osiedlu Polana Szaflarska~~ w Nowym Targu (gmina Miasto Nowy Targ).

§ 2.

Szczegółowa lokalizacja i przebieg drogi wymienionej w § 1 oznaczony jest na mapie stanowiącej załącznik graficzny Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Nowy Targ.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

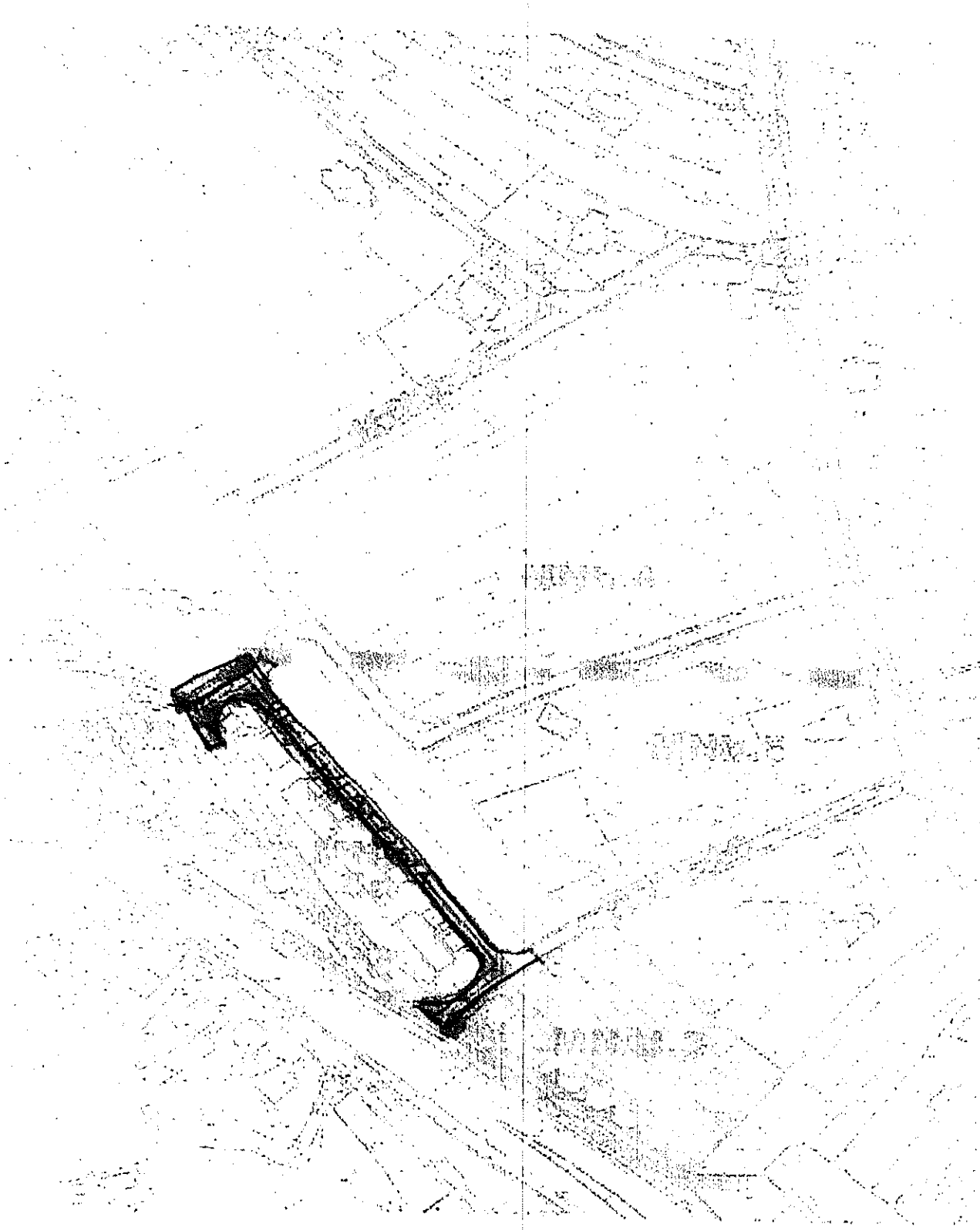
Przewodniczący Rady Miasta

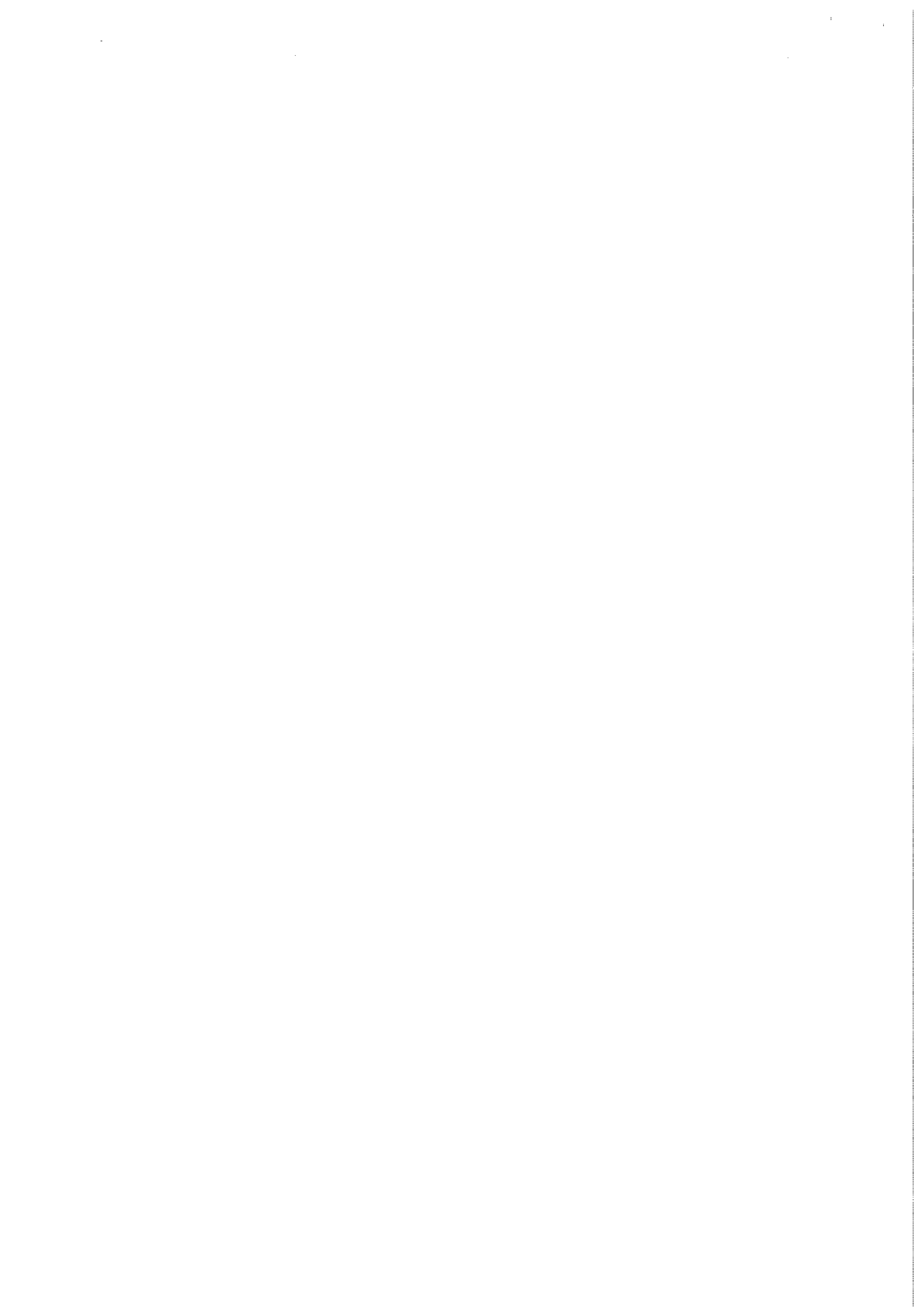
mgr Grzegorz Luberda

KMS 11

Wzrosty i kształty drzew i krzewów w parku zapowiadają osamotnioną przestawę drzewi. NOWY TARG, 2003 (BZ 15)

16 MAJ 2016

STAROSTA NOWOTARSKI

Nowy Targ, dnia 05.05.2016

Nasz znak: GN.683.3.11.2013.TP

DECYZJA

Na podstawie art. 129 ust. 1 i ust. 5 pkt. 1, art. 130, art. 132 ust. 1a, ust. 2 i ust. 3, art. 134 w związku z art. 98 ust. 3 *ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami* (Dz.U. z 2015 r., poz. 1774), art. 104 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz.U. z 2016 r., poz. 22) po rozpatrzeniu wniosku adwokata Pana Andrzeja Zielonackiego działającego w imieniu Pana Lesława Jędryski,

orzekam

- o ustaleniu odszkodowania** na rzecz Pana Lesława Jędryski s. Tadeusza i Barbary **w wysokości 546 000,00 zł** /słownie: pięćset czterdzieści sześć tysięcy złotych/, za nieruchomość położoną w Nowym Targu, oznaczoną jako działki ewid. nr 3056/2 o powierzchni 0,1182 ha, nr 3057/1 o powierzchni 0,0075 ha, nr 3057/17 o powierzchni 0,0135 ha, nr 3058/6 o powierzchni 0,0139 ha oraz nr 3058/22 o powierzchni 0,0075 ha, objętą księgą wieczystą nr NS1T/00140797/0.
- Do zapłaty odszkodowania określonego w pkt. 1 zobowiązana jest Gmina Miasto Nowy Targ reprezentowana przez Burmistrza Miasta Nowy Targ.
- Zapłata odszkodowania nastąpi jednorazowo w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.
- Do skutków zwłoki lub opóźnienia w zapłacie odszkodowania stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu Cywilnego.
- Wysokość odszkodowania ustalona w decyzji podlega waloryzacji na dzień jego zapłaty. Waloryzacji dokonuje organ zobowiązany do zapłaty odszkodowania.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 10 grudnia 2013 roku adwokat Pan Andrzej Zielonacki, działający na podstawie przedłożonego pełnomocnictwa w imieniu Pana Lesława Jędryski, wniósł na podstawie art. 98 ust. 3 *ustawy o gospodarce nieruchomościami* o ustalenie i wypłatę odszkodowania za nieruchomość położoną w Nowym Targu oznaczoną jako działki ewid. nr 3056/2, 3057/1, 3057/17, 3058/6 i 3058/22 o łącznej powierzchni 1.606 m², „wydzieloną pod drogę w wyniku podziału nieruchomości zatwierdzonego decyzją Burmistrza Miasta Nowy Targ z dnia 16 września 2009 roku, znak: GNIPP.74301-32/09”. W ocenie wnioskodawcy ulica Kwiatowa znajdująca się na w/w nieruchomości posiada wszystkie cechy drogi publicznej – jest ogólnodostępna i służy nie tylko mieszkańcom położonych przy niej nieruchomości. W uzasadnieniu wniosku powołano się na orzeczenie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 6 listopada 2007 roku wydanego w sprawie nr 22531/05 Bugajny i inni przeciwko Polsce oraz na wyroki sądów administracyjnych wydane w oparciu o jego treść.

Zawiadomieniem z dnia 22 maja 2014 roku, znak: GNIPP.72241.1.09.2013 Burmistrz Miasta Nowego Targu przekazał według właściwości do Starosty Nowotarskiego wniosek Pana Lesława Jędryski reprezentowanego przez pełnomocnika adwokata Pana Andrzeja Zielonackiego o ustalenie i wypłatę odszkodowania za nieruchomość położoną w Nowym Targu oznaczoną jako działki ewid. nr 3056/2, 3057/1, 3057/17, 3058/6 i 3058/22. Wniosek ten połączono z niniejszą sprawą.

**Tutejszy organ w trakcie prowadzonego postępowania zakończonego
wydaniem decyzji z dnia 13.10.2014r. znak GN.683.3.11.2013.TP, dokonał
następujących ustaleń.**

Przepis art. 98 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2014 r., poz. 518, zwanej dalej ustawą) stanowi, że: 1. Działki gruntu wydzielone pod drogi publiczne: gminne, powiatowe, wojewódzkie, krajowe - z nieruchomości, której podział został dokonany na wniosek właściciela, przechodzą, z mocy prawa, odpowiednio na własność gminy, powiatu, województwa lub Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja zatwierdzająca podział stała się ostateczna albo orzeczenie o podziale prawomocne. (...)

2. Właściwy organ składa wniosek o ujawnienie w księdze wieczystej praw gminy, powiatu, województwa lub Skarbu Państwa do działek gruntu wydzielonych pod drogi publiczne lub pod poszerzenie istniejących dróg publicznych. Podstawą wpisu tych praw do księgi wieczystej jest ostateczna decyzja zatwierdzająca podział.

3. Za działki gruntu, o których mowa w ust. 1, przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między właścicielem lub użytkownikiem wieczystym a właściwym organem. Przepis art. 131 stosuje się odpowiednio. Jeżeli do takiego uzgodnienia nie dojdzie, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego odszkodowanie ustala się i wypłaca według zasad i trybu obowiązujących przy wywłaszczaniu nieruchomości.

Jednym z istotnych skutków prawnych decyzji o zatwierdzeniu podziału nieruchomości jest odebranie prawa własności i prawa użytkownika wieczystego do działek gruntu, które zostały wydzielone po drogi publiczne lub pod poszerzenie istniejących już dróg publicznych. Skutki te nie są przedmiotem rozstrzygnięcia tej decyzji, ale powstają one z mocy samego prawa.

Z tytułu odjęcia prawa własności na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy przysługuje odszkodowanie. Do prawidłowego orzeczenia o odszkodowaniu niezbędne są:

- istnienie decyzji podziałowej wydanej na wniosek dotychczasowego właściciela działki w trybie art. 93 ust. 1 i art. 96 ust. 1 ustawy oraz
- wydzielenie na jej podstawie danej działki pod drogę publiczną - gminną, powiatową, wojewódzką lub krajową (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 23 listopada 2007 r., III SA/Po 1052/06, LEX nr 423855).

Przesłankami warunkującymi ustalenie w trybie administracyjnym odszkodowania za działki gruntu przejęte pod drogę publiczną są: nabycie z mocy prawa przez gminę własności tych działek oraz brak uzgodnienia odszkodowania w drodze porozumienia pomiędzy zainteresowanymi.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy należy wskazać, że w dniu 1 września 2009 roku Pan Lesław Jędrisko wystąpił do Burmistrza Miasta Nowy Targ z wnioskiem o wydanie decyzji zatwierdzającej projekt podziału działek ewid. nr 3056, 3057 i 3058/3 położonych w Nowym Targu przy ul. Klikuszówka, wskazując, że podział ten ma na celu wydzielenie działek dla poszczególnych segmentów realizowanego zadania inwestycyjnego budowa zespołu budynków wraz z infrastrukturą oraz wydzielenie pasa drogi osiedlowej.

Po rozpatrzeniu w/w wniosku Burmistrz Miasta Nowy Targ, działając na podstawie art. 94 ust. 1, art. 96 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, decyzją z dnia 16 września 2009 roku, znak: GNIPP.74301-32/09 zatwierdził podział działek ewid. nr 3056, 3057 i 3058/3, zgodnie z operatem pomiarowym sporządzonym przez geodetę uprawnionego mgra inż. Józefa Możdżenia, wpisanym do ewidencji zasobu powiatowego w dniu 28 sierpnia 2009 roku, nr KERG 4314/114/09, w wyniku którego powstały m.in. działki ewid. nr 3056/2 o powierzchni 0,1182 ha, nr 3057/1 o powierzchni 0,0075 ha, nr 3057/17 o powierzchni 0,0135 ha, nr 3058/6 o powierzchni 0,0139 ha oraz nr 3058/22 o powierzchni 0,0075 ha (stanowiące wedle wykazu zmian gruntowych kompleks 16) objęte wnioskiem o ustalenie odszkodowania. Z uzasadnienia decyzji wynika, iż podział nastąpił na podstawie decyzji Burmistrza Miasta Nowy Targ z dnia 17 lipca 2007 roku, znak: GNIPP.II.7331-34/07, a wydzielone działki ewidencyjne jako nieruchomości zabudowane budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi w zabudowie szeregowej lub przeznaczone pod jej zabudowę mają dostęp do drogi ogólnodostępnej ulicy Kwiatowej.

Decyzją nr 297 Burmistrza Miasta Nowy Targ z dnia 17 lipca 2007 roku, znak: GNIIPP.II.7331-34/07 ustalono warunki zabudowy dla zamierzenia: „budowa zespołu budynków mieszkalnych jednorodzinnych w zabudowie szeregowej i bliźniaczej wraz z urządzeniami budowlanymi, w zakres którego miała wchodzić m.in. budowa drogi o szerokości 6m. W obrębie terenu określonego we wniosku liniami rozgraniczającymi wyznaczono m.in. teren obiektów infrastruktury technicznej o pow. ok. 14,7 a przewidziany do obsługi komunikacji planowanej inwestycji oraz stanowiący rezerwę terenu pod przyszłe realizacje dróg.

Nieruchomość położona w Nowym Targu oznaczoną jako działki ewid. nr 3056/2, 3057/1, 3057/17, 3058/6 i 3058/22 o łącznej powierzchni 1.606 m² objęta jest księgą wieczystą nr NS1T/00140797/0 prowadzoną przez Wydział V Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Nowym Targu, a w dziale II jako właściciel figuruje FP SAMBUD Sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Targu. Z zebranych w sprawie dokumentów wynika, iż ulica Kwiatowa zlokalizowana na tej nieruchomości jest drogą o charakterze ogólnodostępnym, z której korzystać może każdy, nie tylko mieszkańcy domów położonych wzdłuż niej. Co więcej ulica ta połączona jest z siecią dróg publicznych (potwierdza to m.in. wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego NOWY TARG 24 (Dział) zatwierdzonego Uchwałą Nr XLIII/373/2014 Rady Miasta Nowy Targ z dnia 12 maja 2014 roku (Dz.Urz. Woj. Małopolskiego poz. 2863)).

W wyroku z dnia 15 stycznia 2013 roku, Sygn. akt II SA/OI 1314/12 (LEX nr 1274565) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie stwierdził, że *„drogi połączone z siecią dróg publicznych, które służą zarówno mieszkańcom domów wybudowanych przez dewelopera, jak i ogółowi użytkowników, są drogami publicznymi. Poprzez istnienie otwartego dostępu do nich różnią się od dróg typowo wewnętrznych, które mogą być eksploatowane jedynie przez mieszkańców osiedli zamkniętych ogrodzeniem”*.

Podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w uzasadnieniu wyroku z dnia 23 listopada 2012 roku, Sygn. akt II SA/Po 531/12 (LEX nr 1241179) wskazał, że *„niewątpliwie reżimem prawnym art. 98 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami objęte zostały wyłącznie drogi publiczne (por. G. Bieniek, S. Kalus, Z. Marmaj, E. Mzyk Ustawa o gospodarce nieruchomościami Komentarz. Wyd. II, Warszawa 2007). Ustawa o gospodarce nieruchomościami nie daje precyzyjnej definicji drogi publicznej. Definicja taka zawarta jest w art. 1 ustawy o drogach publicznych. Wynika z niej, że drogą publiczną jest droga zaliczana do jednej z kategorii dróg (według ich funkcji w sieci drogowej, określonych w art. 2) z której może korzystać każdy zgodnie z jej przeznaczeniem z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczegółowych. Istotną więc cechą takiej drogi (poza wskazaną w ustawie kategorią) jest powszechność dostępu i możliwość korzystania z drogi przez każdego.*

W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że przy ustaleniu sytuacji, w których przysługuje odszkodowanie za działki gruntu wydzielone pod drogi należy odwołać się także do art. 1 Pierwszego Protokołu do Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, który wyznacza granice ingerencji państw w prawo własności (Dz. U. Nr 36, poz. 175). Przepis ten stanowi, że każda osoba fizyczna i prawna ma prawo do poszanowania swego mienia. Nikt nie może być pozbawiony swojej własności, chyba że w interesie publicznym i na warunkach przewidzianych przez ustawę oraz zgodnie z ogólnymi zasadami prawa międzynarodowego. Powyższe postanowienia nie będą jednak w żaden sposób naruszać prawa państwa do stosowania takich ustaw, jakie uzna za konieczne do uregulowania sposobu korzystania z własności zgodnie z interesem powszechnym lub w celu zabezpieczenia uiszczania podatków bądź innych należności lub kar pieniężnych. Z powołanego przepisu wynikają trzy zasady ochrony praw do nieruchomości: zasada prawa do poszanowania mienia, druga dotyczy zasad pozbawienia mienia i trzecia zawarta w § 2 art. 1 dotyczy zasad korzystania z prywatnej własności w publicznym interesie. Z użytego w Konwencji zwrotu "prawo do poszanowania mienia" wynika zakres ochrony praw do nieruchomości wykraczający daleko poza granice wąsko rozumianego wywłaszczenia. Dokonując wykładni art. 98 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami w kontekście przepisów prawa międzynarodowego winno się również także na uwadze wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie Bugajny i inni przeciwko Polsce z dnia 6 listopada 2007 r. (Application no. 22531/05), w którym Trybunał uznał, że przeznaczenie w decyzji podziałowej prywatnej działki

pod drogę (w sytuacji braku odjęcia jej własności) istotnie ogranicza właściciela w korzystaniu z nieruchomości, a zatem oznacza pozbawienie posiadania w rozumieniu art. 1 Pierwszego Protokołu do Konwencji. Orzeczenie to stwarza podstawę do przyznania odszkodowania za drogi, którym formalnie nie przyznano statusu drogi publicznej. Trybunał stwierdził bowiem, że istotne w takim przypadku jest, czy wydzielone drogi są połączone z siecią dróg publicznych, które służą zarówno mieszkańcom wybudowanych tam osiedli, jak i ogółowi użytkowników.

Przy uwzględnieniu wskazówek interpretacyjnych, wynikających z powołanego orzeczenia Trybunału w ramach postępowania odszkodowawczego zachodzi również konieczność oceny, czy podział nieruchomości prowadził do wydzielenia działek pod drogi, które formalnie z zachowaniem stosownej procedury nie zostały wydzielone pod drogi publiczne, ale faktycznie są ogólnodostępnymi ciągami komunikacyjnymi.

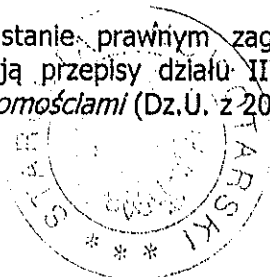
Poprzez istnienie otwartego dostępu do nich różnią się od dróg typowo wewnętrznych, tj. takich, które mogą być eksploatowane jedynie przez mieszkańców zamieszkujących dane osiedle mieszkaniowe. Dla oceny statusu prawnego nieruchomości wydzielonej pod drogę podstawowe znaczenie ma nie jej administracyjna kwalifikacja, ale zasady jej użytkowania oraz dostępność. Wskazano również, iż nie do zaakceptowania jest taka sytuacja, w której władze publiczne mogłyby skutecznie uchylić się od obowiązku budowy i utrzymania odpowiedniego stanu dróg innych niż główne arterie komunikacyjne określone w planie i przerzuciłyby ten obowiązek na jednostki. W takiej sytuacji właścicielowi pozbawionemu swojego władztwa na rzecz podmiotu publicznego przysługuje stosowne odszkodowanie. **A zatem, drogi połączone z siecią dróg publicznych, a przede wszystkim nie przeznaczone do wyłącznego użytku mieszkańców zamkniętego osiedla, lecz ogólnodostępne, służące nieograniczonej liczbie potencjalnych użytkowników, którzy mogą korzystać z nich na podobnych zasadach, jak z dróg wybudowanych i utrzymywanych przez samorząd lub inny podmiot publiczny, należy zaliczyć do "dróg publicznych", za które winno być przyznane odszkodowanie.** Taka wykładnia pojęcia "drogi publicznej" jest przy tym, zdaniem Sądu orzekającego w przedmiotowej sprawie, zgodna z przepisami ustawy zasadniczej, a zwłaszcza z art. 21 ust. 2, art. 31 ust. 3 oraz art. 64 Konstytucji RP, zapobiega bowiem sytuacji faktycznego odjęcia władztwa nad rzeczą bez stosownego odszkodowania (por. również glosa do wyroku ETS z dnia 6 listopada 2007 r. w sprawie Bugajny i inni przeciwko Polsce - D. Sześciło, Samorząd Terytorialny 2008, Nr 5). W podobny sposób wypowiedział się również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 listopada 2010 roku, sygn. akt I SA/Wa 866/10 (opubl.: Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych dostępna pod adresem <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Mając na uwadze należy wskazać, że będąca przedmiotem niniejszego postępowania nieruchomość (ul. Kwiatowa) stanowi drogę połączoną z siecią dróg publicznych, nie jest przeznaczona do wyłącznego użytku mieszkańców zamkniętego osiedla, lecz może służyć nieograniczonej licznie potencjalnych użytkowników, którzy mogą z niej korzystać na podobnych zasadach, jak z dróg wybudowanych i utrzymywanych przez samorząd lub inny podmiot publiczny. Taki charakter drogi daje podstawy do uznania, iż są przesłanki do ustalenia odszkodowania określone w art. 98 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż nie doszło do uzgodnienia pomiędzy stronami w sprawie wysokości odszkodowania za nieruchomość oznaczoną jako działki ewid. nr 3056/2, 3057/1, 3057/17, 3058/6 i 3058/22 o łącznej powierzchni 1.606 m². Wnioskodawca przedłożył liczne dokumenty, z których wynika, iż występował do Burmistrza Miasta Nowego Targu z pismami w sprawie przejęcia przedmiotowej nieruchomości i przyznania odszkodowania za w/w nieruchomość oraz że prośby te nie przyniosły pozytywnego rezultatu.

Wobec powyższego zgodnie z art. 98 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami odszkodowanie należy ustalić na wniosek właściciela według zasad i trybu obowiązujących przy wywłaszczaniu nieruchomości.

W obecnym stanie prawnym zagadnienia dotyczące odszkodowań za wywłaszczone nieruchomości normują przepisy działu III rozdziału 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2014 r., poz. 518, z późn. zm.). Zgodnie z art. 129 ust. 1 i 5 omawianej ustawy:

1. Odszkodowanie ustala starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, w decyzji o wywłaszczeniu nieruchomości, z zastrzeżeniem ust. 5.

(...)

5. Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, wydaje odrębną decyzję o odszkodowaniu:

1) w przypadkach, o których mowa w art. 98 ust. 3, art. 106 ust. 1 i art. 124-126 (...).

Stosownie do normy art. 130 ustawy o gospodarce nieruchomościami w przypadku gdy starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, wydaje odrębną decyzję o odszkodowaniu, wysokość odszkodowania ustala się według stanu i przeznaczenia nieruchomości odpowiednio w dniu wydania decyzji o podziale oraz jej wartości w dniu wydania decyzji o odszkodowaniu. Ustalenie wysokości odszkodowania następuje po uzyskaniu opinii rzeczoznawcy majątkowego, określającej wartość nieruchomości. Podstawę ustalenia wysokości odszkodowania stanowi wartość rynkowa nieruchomości (art. 134 ust. 1 w/w ustawy). Definicję wartości rynkowej zawiera art. 151 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym *wartość rynkową nieruchomości stanowi najbardziej prawdopodobna jej cena, możliwa do uzyskania na rynku, określona z uwzględnieniem cen transakcyjnych przy przyjęciu następujących założeń:*

1) strony umowy były od siebie niezależne, nie działały w sytuacji przymusowej oraz miały stanowczy zamiar zawarcia umowy;

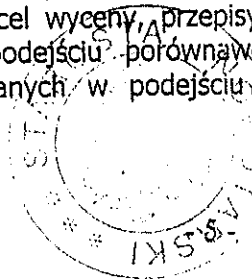
2) upłynął czas niezbędny do wyeksponowania nieruchomości na rynku i do wynegocjowania warunków umowy. Określenia wartości rynkowej dokonuje rzeczoznawca majątkowy.

W myśl przepisu art. 135 ust. 1-4 ustawy, jeżeli ze względu na rodzaj nieruchomości nie można określić jej wartości rynkowej, gdyż tego rodzaju nieruchomości nie występują w obrocie, określa się jej wartość odtworzeniową. Przy określaniu wartości odtworzeniowej nieruchomości, oddzielnie określa się wartość gruntu i oddzielnie wartość jego części składowych. Przy określaniu wartości gruntu stosuje się przepisy art. 134 ust. 2-4. Przy określaniu wartości budynków lub ich części, budowli, urządzeń infrastruktury technicznej i innych urządzeń szacuje się koszt ich odtworzenia, z uwzględnieniem stopnia zużycia.

Na podstawie zebranych dokumentów ustalono, że na dzień 16 września 2009 roku (datę wydania decyzji zatwierdzającej podział) przedmiotowa nieruchomość oznaczona jako działki ewid. nr 3056/2, 3057/1, 3057/17, 3058/6 i 3058/22 o łącznej powierzchni 1.606 m² stanowiła w około 50 % drogę wyłożoną kostką brukową, a w pozostałej części drogę (jezdnie) żwirową w budowie. Potwierdza to przede wszystkim szkic graniczny sporządzony w dniu 12 sierpnia 2009 roku przez geodetę uprawnionego mgra inż. Józefa Możdżenia, będący częścią składową operatu pomiarowego z dnia 28 sierpnia 2009 roku, nr KERG 4314/114/09, a także mapa z pomiaru powykonawczego wykonana przez mgra inż. Józefa Możdżenia w dniu 21 września 2009 roku.

Mając na względzie art. 130 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami postanowieniem z dnia 1 lipca 2014 roku, znak: GN.683.3.11.2013.TP powołano na biegłego – rzeczoznawcę majątkowego Pana Artura Nowaka (uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości nr 1958) na okoliczność sporządzenia operatu szacunkowego określającego wartość rynkową nieruchomości oznaczonej jako działki ewid. nr 3056/2, 3057/1, 3057/17, 3058/6 i 3058/22 o łącznej powierzchni 0,1606 ha położonej w Nowym Targu. W dniu 1 sierpnia 2014 roku Pan Artur Nowak sporządził operat szacunkowy, zgodnie z którym wartość rynkowa przedmiotowej nieruchomości (gruntu) wynosi **321 000,00 zł** /słownie: trzysta dwadzieścia jeden tysięcy złotych/, a wartość odtworzeniowa robót budowlanych obejmujących w 50 % drogę z podbudową z kostki brukowej, a w 50 % nawierzchnię tylko z podbudową oszacowano na poziomie **225 000,00 zł** /słownie: dwieście dwadzieścia pięć tysięcy złotych/.

W wyniku dokonanej analizy w/w operatu szacunkowego stwierdzono, że rzeczoznawca majątkowy, mając na uwadze cel wyceny, przepisy prawa oraz wytyczne metodyczne, określił wartość rynkową gruntu w podejściu porównawczym, metodą korygowania ceny średniej, a wartość składników budowlanych w podejściu kosztowym, metodą kosztów odtworzenia, techniką wskaźnikową.

Zgodnie z art. 153 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami podejście porównawcze polega na określeniu wartości nieruchomości przy założeniu, że wartość ta odpowiada cenom, jakie uzyskano za nieruchomości podobne, które były przedmiotem obrotu rynkowego. Ceny te koryguje się ze względu na cechy różniące nieruchomości podobne od nieruchomości wycenianej oraz uwzględnia się zmiany poziomu cen wskutek upływu czasu. Podejście porównawcze stosuje się, jeżeli są znane ceny i cechy nieruchomości podobnych do nieruchomości wycenianej. W myśl § 4 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 roku w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego (Dz.U. z 2004 roku, nr 207, poz. 2109, z późn. zm.) przy metodzie korygowania ceny średniej do porównań przyjmuje się z rynku właściwego ze względu na położenie wycenianej nieruchomości co najmniej kilkanaście nieruchomości podobnych, które były przedmiotem obrotu rynkowego i dla których znane są ceny transakcyjne, warunki zawarcia transakcji oraz cechy tych nieruchomości. Wartość nieruchomości będącej przedmiotem wyceny określa się w drodze korekty średniej ceny nieruchomości podobnych współczynnikami korygującymi, uwzględniającymi różnicę w poszczególnych cechach tych nieruchomości.

Zasada wyceny nieruchomości przeznaczonych pod drogi została doprecyzowana w § 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 roku w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego, zgodnie z którym przepisy te stosuje się przy określaniu wartości działek gruntu wydzielonych pod drogi publiczne, o których mowa w art. 98 ust. 1 ustawy, z tym że stan nieruchomości, z których wydzielono te działki gruntu, przyjmuje się na dzień wydania decyzji zatwierdzającej podział nieruchomości, ceny nieruchomości z dnia ustalenia odszkodowania, a przeznaczenie nieruchomości zgodnie z art. 154 ustawy bez uwzględnienia ustaleń decyzji. Nie uwzględnia się nakładów poniesionych na nieruchomości po dniu wydania decyzji.

2. W przypadku gdy dane z lokalnego i regionalnego rynku nieruchomości są niewystarczające do określenia wartości rynkowej zgodnie z ust. 1, wartość nieruchomości objętej decyzją określa się w podejściu kosztowym.

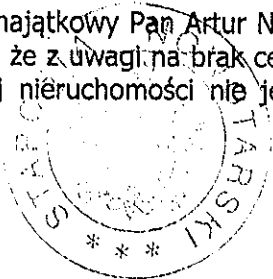
3. W przypadku gdy przeznaczenie nieruchomości, zgodne z celem wywłaszczenia, powoduje zwiększenie jej wartości, wartość rynkową nieruchomości określa się w następujący sposób:

- 1) wartość działek gruntu wydzielonych pod nowe drogi publiczne albo pod poszerzenie dróg istniejących stanowi iloczyn wartości 1 m² gruntów, z których wydzielono te działki gruntu, i ich powierzchni,
- 2) wartość nieruchomości zajętych pod drogi publiczne stanowi iloczyn wartości 1 m² gruntów o przeznaczeniu przeważającym wśród gruntów przyległych i ich powierzchni - powiększony, na podstawie badania rynku nieruchomości, nie więcej niż o 50%.

4. W przypadku gdy na realizację inwestycji drogowej została wywłaszczona lub przejęta z mocy prawa nieruchomość, która na dzień wydania decyzji była przeznaczona pod inwestycję drogową, wartość rynkową określa się, przyjmując przeznaczenie nieruchomości przeważające wśród gruntów przyległych, chyba że określenie wartości jest możliwe przy uwzględnieniu cen transakcyjnych nieruchomości drogowych. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.

Podejście kosztowe polega na określaniu wartości nieruchomości przy założeniu, że wartość ta odpowiada kosztom jej odtworzenia, pomniejszonym o wartość zużycia nieruchomości (art. 153 ust. 3 w/w ustawy). Przy metodzie kosztów odtworzenia określa się koszty odtworzenia części składowych gruntu przy zastosowaniu tej samej technologii i materiałów, które wykorzystano do wzniesienia lub powstania tych części składowych (§ 22 ust. 1 w/w rozporządzenia). Przy użyciu techniki wskaźnikowej koszty określa się jako iloczyn ceny wskaźnikowej oraz liczby jednostek odniesienia, dla których ta cena została ustalona. Technika wskaźnikową można stosować tylko wtedy, gdy obiekty, których wartość określa się, są porównywalne z obiektami, dla których znane są ceny wskaźnikowe (§ 23 ust. 4 rozporządzenia).

Rzecznik majątkowy Pan Artur Nowak za obszar rynku lokalnego przyjął teren miasta Nowy Targ i stwierdził, że z uwagi na brak cen transakcji nieruchomościami drogowymi określenie wartości przedmiotowej nieruchomości nie jest możliwe przy uwzględnieniu cen transakcyjnych

takich nieruchomości. Z tego powodu do próbki reprezentatywnej przyjęto nieruchomości, które umożliwią na określenie wartości nieruchomości wycenianej przy przyjęciu przeznaczenia przeważającego wśród gruntów przyległych. Dla określenia wartości gruntu rzeczoznawca majątkowy badaniem objął rynek nieruchomości niezabudowanych przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne. Spośród analizowanych nieruchomości rzeczoznawca wybrał 25 nieruchomości najbardziej podobnych do wycenianej, których ceny mieściły się w przedziale od 94,26 zł/m² do 270,27 zł/m². Cena średnia z rynku wyniosła 145,24 zł/m². Po uwzględnieniu współczynnika korygującego dla wycenianej nieruchomości (1,376) rzeczoznawca określił wartość rynkową nieruchomości (gruntu) na poziomie 321 000,00 zł /słownie: trzysta dwadzieścia jeden tysięcy złotych/, co dało kwotę około 199,88 zł za 1 m².

Odrębnie rzeczoznawca majątkowy oszacował wartość odtworzeniową robót budowlanych (obejmujących tylko nakłady na budowę drogi bez uzbrojenia, które zostało uwzględnione przy określaniu wartości rynkowej samego gruntu). Wartość ta wyniosła 225 000,00 zł /słownie: dwieście dwadzieścia pięć tysięcy złotych/.

Łączna wartość nieruchomości oznaczonej jako działki ewid. nr 3056/2, 3057/1, 3057/17, 3058/6 i 3058/22 o łącznej powierzchni 0,1606 ha położonej w Nowym Targu według jej stanu na dzień 16 września 2009 roku wyniosła zatem **546 000,00 zł** /słownie: pięćset czterdzieści sześć tysięcy złotych/.

Zawiadomieniem z dnia 2 października 2014 roku, znak: GN.683.3.11.2013.TP poinformowano strony o możliwości zapoznania się przed wydaniem decyzji z dokumentami zgromadzonymi w sprawie. Jednocześnie przy piśmie tym przesłano stronom operat szacunkowy autorstwa rzeczoznawcy majątkowego Pana Artura Nowaka.

W dniu 2 października 2014 roku Pan Lesław Jędrisko zapoznał się z operatem szacunkowym dotyczącym wyceny wartości rynkowej nieruchomości oznaczonej jako działki ewid. nr 3056/2, 3057/1, 3057/17, 3058/6 i 3058/22 autorstwa rzeczoznawcy majątkowego Pana Artura Nowaka i oświadczył, że nie wnosi żadnych uwag ani zastrzeżeń do wyceny przedmiotowej nieruchomości. Pełnomocnik wnioskodawcy nie ustosunkował się do zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

W nawiązaniu do wyżej powołanego zawiadomienia Burmistrz Miasta Nowego Targu w piśmie z dnia 8 października 2014 roku, znak: GNIPP.72241.1.09.2013 podniósł, iż decyzja z dnia 16 września 2009 roku zatwierdzająca podział nieruchomości oznaczonej jako działki ewid. nr 3056, 3057 i 3058/3 nie orzekała o przejęciu z mocy prawa wydzielonych działek ewidencyjnych na rzecz Gminy Miasta Nowego Targu w trybie art. 98 *ustawy o gospodarce nieruchomościami*, wydzielone działki ewid. nr 3056/2, 3057/1, 3057/17, 3058/6 i 3058/22 nadal są własnością FP SAMBUD Sp. z o.o., a w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Nowy Targ 24 (Dział) przedmiotowe działki znajdują się w terenie o symbolu KDw.16 – drogi wewnętrzne.

Odnosząc się do powyższych uwag należy wskazać, że skutki prawne, o których mowa w art. 98 ust. 1 *ustawy o gospodarce nieruchomościami*, w postaci utraty własności lub prawa użytkowania wieczystego działek wydzielonych pod drogi publiczne nie są przedmiotem rozstrzygnięcia decyzji zatwierdzającej podział nieruchomości, ale są następstwem tej decyzji i nie mają na nie wpływu ani dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty, ani organ orzekający o zatwierdzeniu podziału nieruchomości.

Co do zapisów księgi wieczystej przytoczyć należy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 23 listopada 2012 roku, Sygn. akt II SA/Po 531/12 (LEX nr 1241179), który wskazał, że „ewentualne wydanie rozstrzygnięcia, w przedmiocie odszkodowania przysługującego za działki gruntu wydzielone pod drogi publiczne, na zasadzie art. 98 ust. 3 *ustawy o gospodarce nieruchomościami*, nie jest uwarunkowane ujawnieniem prawa własności jednostki samorządu terytorialnego w księdze wieczystej do tych działek. Wpis w księdze wieczystej ma jedynie charakter deklaratoryjny, a więc nie tworzy prawa. Zgodnie z art. 1 *ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece* (Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 z późn. zm.) księgi wieczyste prowadzi się w celu ustalenia stanu prawnego nieruchomości. Zaś w myśl art. 3

ust. 1 tej ustawy domniemywa się, że prawo jawne z księgi wieczystej jest wpisane zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym. Zatem mamy tutaj do czynienia jedynie z domniemaniem, które stosownie do art. 10 ust. 1 wskazanej ustawy może zostać w każdym momencie obalone poprzez powództwo o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. A więc rękojmią wiary publicznej ksiąg wieczystych w takich sytuacjach upada. Wobec powyższego stwierdzić należy, iż wpis w księdze wieczystej nie przesądza o tym czy w danej sprawie spełniona została dyspozycja art. 98 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami”.

Odnosnie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego NOWY TARG 24 (Dział) zatwierdzonego Uchwałą Nr XLIII/373/2014 Rady Miasta Nowy Targ z dnia 12 maja 2014 roku należy wskazać, że w sprawie ustalenia odszkodowania w trybie art. 98 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami miarodajny jest stan nieruchomości oraz przeznaczenie nieruchomości obowiązujące w dniu wydania decyzji zatwierdzającej podział nieruchomości (w przedmiotowej sprawie dniem tym jest 16 września 2009 roku). Za ustaleniem odszkodowania przemawia ogólnodostępny charakter ulicy Kwiatowej. Ulica ta i zlokalizowana na niej droga poprzez działki ewid. nr 3048, 2514/3, 3117/2, 3051/6, 3051/4, 3050/4, 3053/2, 3058/5 i 3058/2 (stanowiące ogólnodostępną drogę publiczną zgodnie ze stanowiskiem Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Krakowie wyrażonym w piśmie z dnia 12 lutego 2008 roku) połączona jest z drogą publiczną (drogą krajową nr 47).

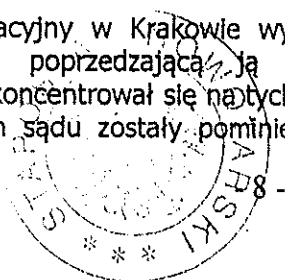
Mając na uwadze powyższe okoliczności Starosta Nowotarski decyzją z dnia 13.10.2014r. znak GN.683.3.11.2013.TP orzekł w pkt.1 **o ustaleniu odszkodowania** na rzecz spółki **FP Sambud Sp. z o.o. w upadłości układowej w wysokości 546 000,00 zł** /słownie: pięćset czterdzieści sześć tysięcy złotych/, za nieruchomość położoną w Nowym Targu, oznaczoną jako działki ewid. nr 3056/2 o powierzchni 0,1182 ha, nr 3057/1 o powierzchni 0,0075 ha, nr 3057/17 o powierzchni 0,0135 ha, nr 3058/6 o powierzchni 0,0139 ha oraz nr 3058/22 o powierzchni 0,0075 ha, objętą księgą wieczystą nr NS1T/00140797/0, w pkt 2 zobowiązał **do zapłaty odszkodowania określonego w pkt. 1 Gminę Miasto Nowy Targ reprezentowaną przez Burmistrza Miasta.**

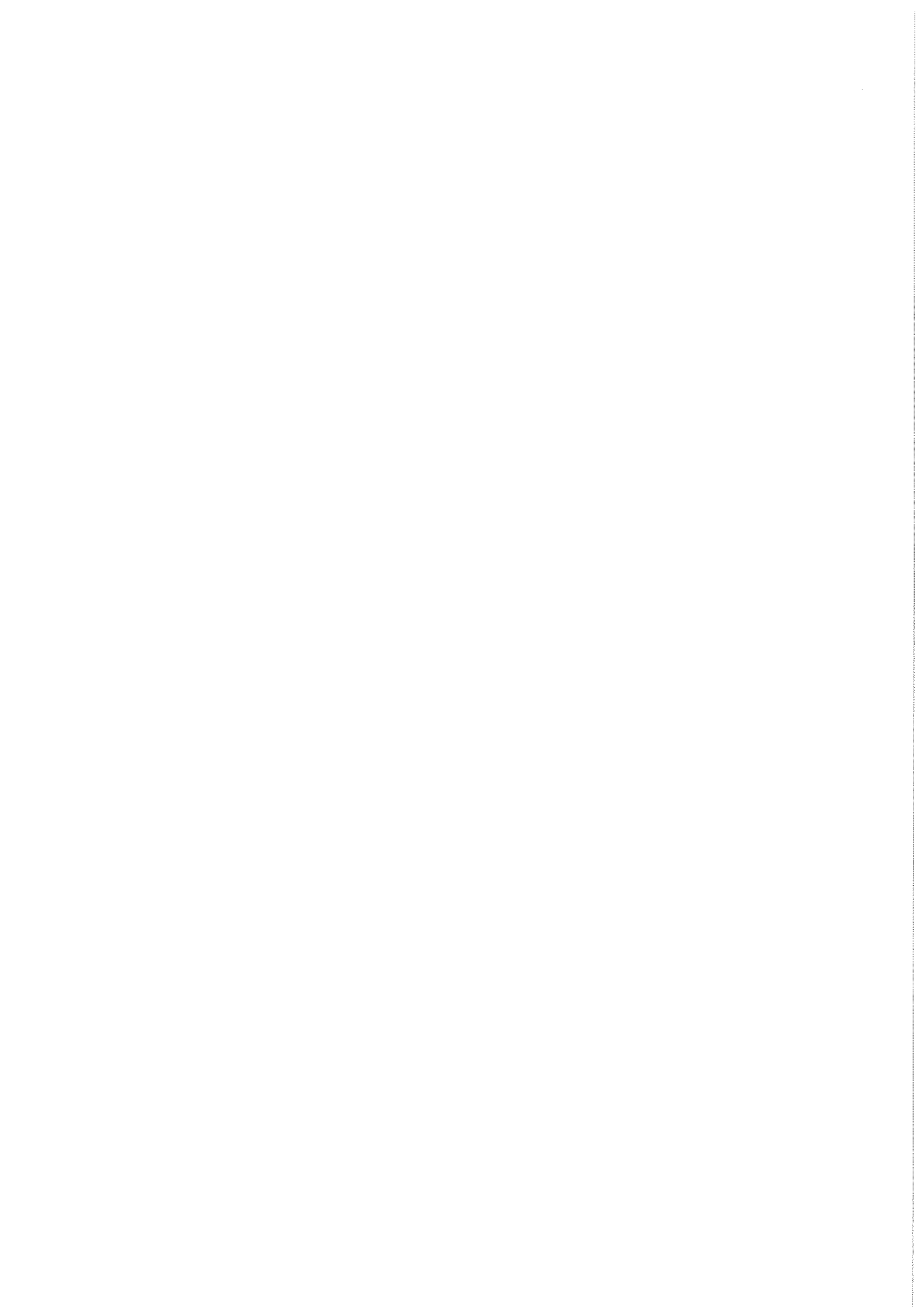
Od powyższej decyzji Burmistrz Miasta Nowy Targ złożył odwołanie do organu II instancji kwestionując zasadność ustalenia i wypłaty odszkodowania z ww. nieruchomości w trybie art.98 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Wojewoda Małopolski decyzją z dnia 09.02.2015r.znak WS-VI.7534.1.91.2014.EJ uchylił w całości decyzję Starosty Nowotarskiego z dnia 13.10.2014r. znak GN.683.3.11.2013.TP i orzekł o odmowie **ustalenia i wypłaty odszkodowania w trybie art.98 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami** za nieruchomość położoną w Nowym Targu, oznaczoną jako działki ewid. nr 3056/2 o powierzchni 0,1182 ha, nr 3057/1 o powierzchni 0,0075 ha, nr 3057/17 o powierzchni 0,0135 ha, nr 3058/6 o powierzchni 0,0139 ha oraz nr 3058/22 o powierzchni 0,0075 ha, objętą księgą wieczystą nr NS1T/00140797/0, stanowiącą własność **FP Sambud Sp. z o.o. w upadłości.** Wojewoda wskazał m. in., iż ze względu na fakt, iż teren objęty omawianym podziałem nie przewidywał powstania drogi publicznej (gminnej) na spornych działkach w konsekwencji art.98 ust. 1 i 3 u.g.n. nie mógł mieć w niniejszej sprawie zastosowania. W związku z czym stwierdzono, że nie ma podstaw do przyznania odszkodowania w trybie art.98 ust.3 ustawy o gospodarce nieruchomościami za działki wydzielone w wyniku decyzji Burmistrza Miasta Nowego Targu z dnia 16 września 2009r. znak: GNIPP.74301-32/09 zatwierdzającej podział działek ewid. nr 3056, 3057 i 3058/3.

Na decyzję Wojewody Małopolskiego Pan Lesław Jędrysko oraz FP Sambud Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej złożyli skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wyrokiem z dnia 5 października 2015r. uchylił zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję organu pierwszej Instancji. Sąd w rozpoznawanej sprawie skoncentrował się na tych okolicznościach, które nie zostały podniesione w skardze, i które zdaniem sądu zostały pominięte przez organy I i II instancji w kwestiach

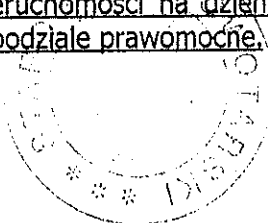
dotyczących ustalenia adresata zaskarżonej decyzji. Sąd wskazał m.in., iż postępowanie administracyjne wszczęto na wniosek Lesława Jędryski o ustalenie i wypłatę na jego rzecz odszkodowania. Pan Lesław Jędrysko swe żądanie wywodził z decyzji z dnia 16 września 2009r. o zatwierdzeniu podziału nieruchomości, której to on jako właściciel nieruchomości był adresatem. Także Lesław Jędrysko był adresatem decyzji Burmistrza Miasta Nowy Targ z dnia 17 lipca 2007r., znak GNIIPP.II.7331-34/07, o ustaleniu warunków zabudowy, do której decyzja „ podziałowa” się odwołuje. Dopiero w toku postępowania administracyjnego o ustalenie odszkodowania Lesław Jędrysko pisma przez siebie składane zaczął opatrywać pieczęcią FP Sambud Sp z o.o., którą jako prezes zarządu reprezentuje. Sąd wskazał, iż w zaistniałych okolicznościach ustalając odszkodowanie na rzecz Spółki Sambud jako uprawnionej do odszkodowania organ I instancji nie wskazał uzasadnienia takiego wyboru, co w sposób istotny narusza przepis art. 107 § 1 kpa, bo nie pozwala na miarodajne ustalenie jej adresata, a w konsekwencji na kontrolę poprawności argumentacji prawnej.

Mając na uwadze powyższe tutejszy organ w toku ponownie przeprowadzonego postępowania uzupełnił materiał dowodowy oraz dokonał następujących ustaleń.

Z tytułu odjęcia prawa własności na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy przysługuje odszkodowanie. Do prawidłowego orzeczenia o odszkodowaniu niezbędne są:

- istnienie decyzji podziałowej wydanej na wniosek dotychczasowego właściciela działki w trybie art. 93 ust. 1 i art. 96 ust. 1 ustawy oraz wydzielenie na jej podstawie danej działki pod drogę publiczną - gminną, powiatową, wojewódzką lub krajową (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 23 listopada 2007 r., III SA/Po 1052/06, LEX nr 423855). Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy należy wskazać, że w dniu 1 września 2009 roku Pan Lesław Jędrysko wystąpił do Burmistrza Miasta Nowy Targ z wnioskiem o wydanie decyzji zatwierdzającej projekt podziału działek ewid. nr 3056, 3057 i 3058/3 położonych w Nowym Targu przy ul. Klikuszkówka, wskazując, że podział ten ma na celu wydzielenie działek dla poszczególnych segmentów realizowanego zadania inwestycyjnego budowa zespołu budynków wraz z infrastrukturą oraz wydzielenie pasa drogi osiedlowej. Po rozpatrzeniu w/w wniosku Burmistrz Miasta Nowy Targ, działając na podstawie art. 94 ust. 1, art. 96 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, decyzją z dnia 16 września 2009 roku, znak: GNIIPP.74301-32/09 zatwierdził podział działek ewid. nr 3056, 3057 i 3058/3, zgodnie z operatem pomiarowym sporządzonym przez geodetę uprawnionego mgra inż. Józefa Możdżenia, wpisanym do ewidencji zasobu powiatowego w dniu 28 sierpnia 2009 roku, nr KERG 4314/114/09, w wyniku którego powstały m.in. działki ewid. nr 3056/2 o powierzchni 0,1182 ha, nr 3057/1 o powierzchni 0,0075 ha, nr 3057/17 o powierzchni 0,0135 ha, nr 3058/6 o powierzchni 0,0139 ha oraz nr 3058/22 o powierzchni 0,0075 ha (stanowiące wedle wykazu zmian gruntowych kompleks 16) objęte wnioskiem o ustalenie odszkodowania. Z uzasadnienia decyzji wynika, iż podział nastąpił na podstawie decyzji Burmistrza Miasta Nowy Targ z dnia 17 lipca 2007 roku, znak: GNIIPP.II.7331-34/07, a wydzielone działki ewidencyjne jako nieruchomości zabudowane budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi w zabudowie szeregowej lub przeznaczone pod jej zabudowę mają dostęp do drogi ogólnodostępnej ulicy Kwiatowej.

Biorąc pod uwagę fakt, iż skutki prawne, o których mowa w art. 98 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w postaci utraty własności lub prawa użytkowania wieczystego działek wydzielonych pod drogi publiczne są następstwem decyzji zatwierdzającej podział nieruchomości i powstają one z mocy samego prawa, a z tytułu odjęcia prawa własności na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy przysługuje odszkodowanie, to osobą uprawnioną do jego otrzymania jest właściciel nieruchomości na dzień gdy decyzja zatwierdzająca podział stała się ostateczna albo orzeczenie o podziale prawomocne.

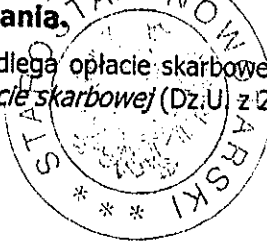

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie analizy dokumentacji, będącej podstawą wpisów w dziale I i II księgi wieczystej nr NS1T/00140797/0 ustalono, iż na dzień gdy decyzja z dnia 16 września 2009 roku, znak: GNIIP.74301-32/09 zatwierdzająca podział działek ewid. nr 3056, 3057 i 3058/3, stała się ostateczna właścicielem nieruchomości był Pan Lesław Jędrysko s. Tadeusza i Barbary. Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji niniejszej decyzji.

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia odwołania do Wojewody Małopolskiego w Krakowie za pośrednictwem Starosty Nowotarskiego w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.

Przedmiotowa decyzja nie podlega opłacie skarbowej, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt.1 lit. h ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2006 r., nr 225, poz. 1635, z późn. zm.).

STAROSTA

Krzysztof Faber

Otrzymują:

- 1/ Adwokat Andrzej Zielonacki – (jako pełnomocnik Pana Lesława Jędrysko)
Kancelaria Adwokacka, ul. Dąbrowskiego 28/3, 60-841 Poznań
- 2/ Pan Lesław Jędrysko
ul. Kokoszków 72, 34-400 Nowy Targ
- 3/ Burmistrz Miasta Nowy Targ, ul. Krzywa 1, 34-400 Nowy Targ

4/ a/a

